

SETMANARI AUTONOMISTA D'ESQUERRES

Redacció i Administració: Carrer de Corró, 162

Eleccions a La Unió Liberal

Ens ha estat remesa aquesta fulla, repartida ahir, a propòsit de la Junta General convocada per a avui a La Unió Liberal:

Als socis de La Unió Liberal i a tots els ciutadans de Granollers

Es un fet a totes llums sabut que l'actual Junta Directiva de La Unió Liberal va assaltar el govern de la societat aprofitant uns moments de confusió i de passió política, produïda amb la caiguda de la Dictadura.

Cal pregonar ben alt que tot allò dels greuges i de possibles anormalitats de la Junta anterior fou l'escusa per a promoure el debat polític que va culminar en el vot de censura a la Junta del 1929, ja que, malgrat i el temps que actua l'actual Junta — i que hem de creure que ho ha forfolat tot i ha procurat per tots els mitjans possibles trobar proves d'una funesta administració, — és l'hora encara que no s'ha fet cap càrrec concret i amb fonament de causa en contra dels seus antecessors. Per tant, hem d'admetre com a bons aquests testimonis i treure'n la conseqüència de que la Junta de la Dictadura (sic) no ho feia pas tan malament.

Cal recordar també que els assaltants varen ésser ajudats, en tot i per tot, per uns senyors molt respectables, però que, sense compartir amb el seu ideari, es varen posar incondicionalment al costat d'ells, moguts per diferents motius, desplaçats per diferents ressorts, i lligats per diferents aspectes.

Avui hi ha la reunió reglamentària per a la renovació parcial de la Junta Directiva i van a la reelecció quasi tots els mateixos senyors que per sorteig els toca cessar. En això no hi tenim res a dir; fan bé d'anar a la reelecció si tan bé es troben en el càrrec i tant els agrada. Emperò, preguntem: ¿I els al·liats d'ahir? ¿Quina compensació els concedeixen? ¿Quin premi a la seva abne-

gació i constància? ¿No hi ha qui sigui mereixedor de compartir amb ells les tasques de la nova Junta, com al·liat o com amic?...

Sí que n'hi han, sí; però hem de creure que no els hi posen perquè això no els hi convé. No els hi posen perquè demà no els entorpeixin els seus radicals projectes de reforma d'Estatuts. No els hi volen perquè no comparteixen amb el seu ideari polític ni social.

Aquests senyors que meditin bé la seva situació d'aquests moments i clarament notaran que una ofuscació, tal vegada passatgera, producte de vents d'odi i d'amargures recollides al carrer, no a La Unió Liberal, els féu anar d'al·liats amb uns homes que no són dels seus, amb uns homes que demà seran els seus enemics en tots els terrenys, amb uns homes de molt ideal, sí, però que, per la persecució dels seus fins, no miraran pas si fan mal als principis bàsics de la Societat tota.

En les lluites cíviques de totes menes, és penyora de noblesa l'anar coaligats homes d'ideals afins en tots els ordres, però mai són justificades les coalicions en les quals hi entrin elements de l'extrema dreta a l'extrema esquerra, i és menys comprensible encara que siguin precisament els d'un extrem a l'altre, els que ajudin a enlairar els qui en son dia i en nom d'una llibertat mal entesa, bandegin de la Societat i sense contemplacions els que els fassin ombra per al desenrotllament dels seus extremats projectes. D'això ja n'hi ha esment i fins algun intent bastant pregon.

Socis de La Unió Liberal: Sospeheu i mediteu. I, abans de portar el vot a l'urna, penseu en el bé general de Granollers; penseu que La Unió Liberal, la nostra Entitat, irradia la seva llum i la seva força envers la ciutat tota, i si el govern de la mateixa no cau en mans de persones d'enlairats sentiments i que, a més d'una recta i bona administració sa-

piguen mirar i vetllar pel què passa de portes enfora, poden esdevenir-ne greus perjudicis per la col·lectivitat i també per la ciutat que tant estimem.

Varis socis accionistes

Granollers, 6 desembre de 1930.

El caciquisme en acció

El dia 13 de novembre prop passat va reunir-se, sots la presidència de l'Alcalde, que ho era En Rosàs i Macià, la Junta de representants de pobles del Partit per a la discussió i aprovació, en el seu cas, del pressupost per a atendre les despeses, en l'exercici de 1931, de l'administració de justícia.

Per una majoria d'onze vots va acordar-se rebaixar en unes *sis mil pessetes* el muntant del pressupost, atenent-se a les vigents disposicions en reduir en forma proporcionada aquelles despeses que, sense ésser de caràcter obligatori, la Junta no va pensar suprimir-les per l'alta estima i consideració que li mereixen en tot moment les persones que gaudeixen d'aitals avantatges.

Després, ningú no s'explicava el misteri que entranyava el fet insòlit d'haver-se convocat nova Junta per a «ratificar i rectificar el pressupost» aprovat amb totes les formalitats de llei i responent al general sentir dels pobles del partit, palesament exterioritzat en la sessió celebrada el dia 13 de l'últim novembre.

Però, hom va poder comprovar com dijous, dia 27 del mateix novembre, desfilaven pel despatx de l'advocat en exercici en el Jutjat de primera instància del Partit i vicepresident de la Diputació provincial, don Santiago de Riba, la majoria dels alcaldes del districte, i, naturalment, tot seguit vàrem donar-nos per convençuts i albirarem amb claredat meridiana el QUADRO que tindria lloc el 4 de desembre a Casa la Ciutat.

Dijous passat, a les onze, la Plaça Gran semblava talment en dia d'eleccions; no hi mancaven ni els de Llissà, ni els de Tagamanent, ni ni els de Sant Quirse Safaja, que no creiem haguessin acudit mai a cap Junta de cap mena.

¡A votar i al tiberi! Aquest era el crit de guerra, i així es va aprovar un nou pressupost d'ingressos i despeses esplèndit com l'àpat que els esperava a l'Hotel d'Europa, sense que la buidor d'estómac permetés als devots de Sant Isidre recordar-se de l'altíssima missió que la voluntat de la Segona Dictadura els té confiada i el respecte que mereixen els interessos d'altri.

Ja s'ha fet un acte de força que pot molt bé oferir-se amb safata d'argent per tocar-ne els fruits en moment propici.

I ara vagi l'expressió del nostre respecte als alcaldes que amb gallardia varen posar de manifest la burda trama i es mantingueren dintre els límits que aconsellen els principis d'una ben orientada i a l'ensem pulcra administració pública.